

Het levende water

We lezen in Joh. 4:4/6 het volgende:

4 En Hij moest door Samaria gaan. De kortste weg naar Galilea is: dwars door het gebied van de Samaritanen reizen en normaal deden de Joden dat niet.

Maar Jezus moest er door heen. Hij werd door de Geest geleid om iemand in nood te ontmoeten.

5 Hij kwam dan bij een stad in Samaria, Sichar genoemd, dicht bij het stuk grond dat Jakob zijn zoon Jozef gegeven had. En daar was de bron van Jakob.

Tegenwoordig heet dat dorp Askar (dicht bij de nederzetting Nabloes) en deze bron ligt op een wegsplitsing ongeveer 1 ½ km. van dat dorp verwijderd en wordt nog gebruikt.

Er welt nog steeds water uit op. Dat de vrouw zich zo ver van huis begeeft om water te putten, is opvallend en doet vermoeden

dat zij gemeden of uitgestoten werd door haar dorpsgenoten.

6. Jezus nu ging, vermoeid van de reis, bij de bron zitten. Het was ongeveer het zesde uur.

Onze Heere Jezus was Zoon van God maar ook werkelijk mens. Stoffig, moe, hongerig en dorstig ging Hij zitten op de rand van de waterput.

7 Er kwam een vrouw uit Samaria om water te putten. Jezus zei tegen haar: Geef Mij te drinken.

8 Want Zijn discipelen waren weggegaan naar de stad om voedsel te kopen.

Jezus had dorst maar op het ogenblik dat hij die vrouw zag, maakte zich een nieuwe dorst van Hem meester, geen dorst naar water voor Zijn lichaam, maar dorst naar redding van deze verworplinge.

9 De Samaritaanse vrouw dan zei tegen Hem: Hoe vraagt U, Die een Jood bent, van mij te drinken, die een Samaritaanse

vrouw ben? Want Joden hebben geen omgang met Samaritanen.

10 Jezus antwoordde en zei tegen haar: Als u de gave van God kende, en wist Wie Hij is Die tegen u zegt: Geef Mij te drinken, u zou het Hem hebben gevraagd en Hij zou u levend water gegeven hebben.

Hier kunnen wij uit leren, hoe Jezus mensen benaderde. Eerst een natuurlijke vraag: *Geef Mij te drinken.* Dan een vraag van de vrouw die verbaasd is dat een Joodse man dat aan haar vraagt, want zij is immers een Samaritaanse.

Op die vraag gaat Jezus niet in maar Hij maakt de vrouw nieuwsgierig door te zeggen: *als u de gave van God kende ... als u wist wie het is, Die met u spreekt ...* dan zou u Hem om water gevraagd hebben en Hij zou u levend water gegeven hebben.

De woorden van Jezus blijven in haar hangen ... levend water ... wie is deze Man?

11 De vrouw zei tegen Hem: Heere, U hebt geen emmer en de put is diep; waar hebt U dan het levende water vandaan?

12 Bent U soms meer dan onze vader Jakob, die ons de put gegeven heeft en zelf daaruit gedronken heeft, evenals zijn kinderen en zijn kudden?

De put is diep; U heeft geen emmer ... hoe kunt U mij dan levend water geven. Wat bent U voor Iemand, bent U meer dan onze vader Jakob – die heeft hier vroeger óók uit deze bron gedronken.

En dan gaat Jezus meer over dat levende water vertellen:

13 Jezus antwoordde en zei tegen haar: Ieder die van dit water drinkt, zal weer dorst krijgen,

Hoe waar is dit voor alle aardse bronnen. Al drinkt men b.v. nog zo veel uit de bron van rijkdom, men dorst al gauw weer naar meer.

Er zijn dingen die ontspannend en leuk zijn en geoorloofd, maar in de kern van de zaak kan alleen het levende water de mens echt gelukkig maken. Van alle aardse bronnen geldt: je zult er weer dorst van krijgen.

14 Maar wie drinkt van het water dat Ik hem zal geven, zal in eeuwigheid geen dorst meer krijgen. Maar het water dat Ik hem zal geven, zal in hem een bron worden van water dat opwelt tot in het eeuwige leven.

Men kan stellen: laten we bij herhaling (telkens weer) drinken van het water, dat de Heere Jezus geeft, dan zal onze dorst voor altijd gelest zijn.

Het is ook een ontwikkeling, een proces: van het ontvangen van levend water tot het ontstaan van een innerlijke fontein van levend water.

Wat is echter het water, dat Jezus ons wil geven? We gaan naar Joh. 7:37 waar staat:

En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus daar en riep: Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken.

Jezus gaat er van uit dat niet iedereen dorst heeft naar dat levende water. Maar Hij riep het uit: Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken.

Wie dorst heeft naar dit levende water, moet dus tot Hem gaan om te drinken. Hij is de Bron. In alle eeuwigheid zal vanuit de troon van God en van het Lam levend water stromen, zoals in Openb. 22:1 staat:

En hij liet mij een zuivere rivier zien, van het water des levens, helder als kristal, die uit de troon van God en van het Lam kwam.

Die rivier van zuiver water, van het water des levens, helder als kristal is niet minder dan de Heilige Geest en Zijn gezegende werkingen.

Hij, de Trooster, neemt het uit de Vader en de Zoon.

Het is niet een mager beekje, nee, het is als een bruisende rivier en het water is zuiver als kristal. Het borrelt, het stroomt, als een bruisende rivier en het water is kristal helder.

De Geest is het beeld van dit water, want dat noemt Joh. 7:38 ook:

Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. Dit zei Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden.

Hier staat dat Jezus met het levende water de Geest bedoeld.

Ieder wedergeboren christen heeft de Geest, maar nu gaat het er om dat het in ons een fontein wordt, zodat die stromen van levend water uit ons binnenste vloeien. Het uit zich in woorden en daden waar de Geest in aanwezig is.

Zijn het werkelijk stromen van levend water, die uit ons binnenste vloeien?

De voorwaarde wordt hier ook genoemd, namelijk in Jezus geloven, zoals de Schrift zegt. Jezus zei niet wie in Mij gelooft, stromen van levende water zullen uit zijn binnenste vloeien, maar wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt

We kunnen stellen dat uit veel christenen geen stromen van levend water vloeien. Bij velen is wel iets van het levende water aanwezig, maar is die bron wat verstopt, het is niet geworden tot een fontein van levend water.

Er staat in Ef. 4: 30/32 het volgende:

En bedroef de Heilige Geest van God niet, door Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing.

De Heilige Geest, die in ons woont, wordt bedroefd om iets wat liefdeloos, onbehoorlijk, onrein, kritisch of bitter is.

Daarom staat er ook in vers 31 en verder:

31 Laat alle bitterheid, woede, toorn, geschreeuw en laster van u weggenomen worden, met alle slechtheid.

32 Maar wees ten opzichte van elkaar vriendelijk en barmhartig, en vergeef elkaar, zoals ook God in Christus u vergeven heeft.

Er kunnen dus verstoppingen zijn, die dit levende water tegen houden.

We mogen leren te wandelen in de liefde, vriendelijk, barmhartig en vergevingsgezind te zijn, zoals Christus ons heeft liefgehad en Zich voor ons heeft overgegeven als offergave en slachtoffer, tot een aangename geur voor God. (Ef. 5:1).

Tot zo'n heerlijk leven wil de Geest ons leiden. De Heere Jezus geeft ons tijd; Hij zei tegen de Samaritaanse vrouw dat het levende water zal worden tot een

fontein van water. Niet in één keer, nee, het zal worden tot een fontein van water.

Dus een ieder, die werkelijk met de Heilige Geest vervuld is, zal een bron van zegen zijn voor zijn omgeving, in zijn spreken, in zijn daden en in zijn hele uitstraling. Hij of zij zal de Heere Jezus uitstralen.

Het is iets geweldigs, dat die bron van vreugde niet in onze omgeving, niet in onze omstandigheden, niet in ons bezit, maar dat die bron van vreugde in Christus in onszelf zit.

Wanneer onze vreugde door onze omgeving wordt bepaald, kunnen wij eenvoudig niet altijd gelukkig zijn, want soms is onze omgeving niet zoals wij dat wensen.

Ons ware geluk ligt ook niet in ons bezit. Het is iets om dankbaar voor te zijn, als je bezittingen hebt maar soms verlies je iets van je bezit.

Je koopt een mooie bloemen-
vaas en je bent dankbaar maar
als de vaas breekt, heb je geleerd
niet te mopperen en je verliest je
geluk niet.

Daarom zei Jezus in Luc. 14:33
*Zo kan dan ieder van u die niet
alles wat hij heeft, achterlaat,
geen discipel van Mij zijn.*

Maar heb ik alles wat ik heb
achter gesteld, er afstand van
gedaan, dan ben ik blij en dank-
baar, voor wat ik bezit, maar
ook tevreden, als ik wat van dat
bezit zou moeten verliezen.

We leren dan om te danken on-
der alles, en het levende water
blijft dan opborrelen en stromen.

God wil meer doen, dan wij
bidden of beseffen in ons leven.
Hij wil zelfs veel meer doen,
dan wij bidden of beseffen. Ja,
Hij wil oneindig veel meer doen
dan wij bidden of beseffen.

*Ef. 3:20 Hem nu, Die bij mach-
te is te doen ver boven alles wat
wij bidden of denken, overeen-*

*komstig de kracht die in ons
werkzaam is.*

*21 Hem zij de heerlijkheid in de
gemeente, door Christus Jezus,
in alle geslachten, tot in alle
eeuwigheid. Amen.*

God werkt in ons met Zijn
kracht. En Hij is bij machte om
te doen ver boven alles wat wij
bidden of denken.

Hem zij altijd de eer en de heer-
lijkheid en de glorie daar voor.